

Decyzja

Prezydium KK

nr 148/15

ws. opinii o projekcie MPiPS „Sprawozdania z realizacji Krajowego Programu
Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020”
za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2014 r.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wnosi następujące uwagi do projektu Ministra Pracy i Polityki Społecznej *Sprawozdania z realizacji Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020*” za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2014 r.

Treść opiniowanego projektu Sprawozdania oparta jest na trzech raportach zleconych przez MPiPS specjalistycznej spółce z Warszawy, które zostały zrealizowane w ramach zadań wynikających z *Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w roku 2014*.

Z opisu **raportu nr 1** (s.5), wynika że badanie zostało zrealizowane na próbie 3000 osób dorosłych, dobranej losowo i miało charakter retrospektywny. Niestety większość osób doświadczyła kiedyś w życiu przemocy, zatem prowadzone badania i ich wyniki są trudne do bieżącej oceny zjawiska. Ponadto badania powinny być osadzone w określonym przedziale czasowym, tym bardziej, że były one przeprowadzane już we wcześniejszych latach (2007, 2008, 2010).

W kolejnym badaniu, jak charakteryzuje je **raport nr 2**, wzięło udział 1210 osób w wieku 11-17 lat, zatem badanie dotyczyło dzieci i młodzieży. W związku z szczególną grupą osób badanych, NSZZ „Solidarność” postuluje o rozszerzenie informacji dotyczącej metodologii badań lub udostępnienie wskazanego raportu.

Najbardziej zaskakujące wydaje się badanie z **raportu nr 3**, gdyż dotyczyło osób, które zawodowo realizują zalecenia *Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie*. W ocenie NSZZ „Solidarność” raport dotyczący oceny efektywności systemu przeciwdziałania przemocy przez profesjonalistów jest zbyt ogólny, a najistotniejsze kwestie

związane z trudnościami realizacji zadań przez ankietowanych profesjonalistów, zostały potraktowane jedynie pobieżnie.

Na podstawie wyników tych badań sformułowano wnioski dotyczące diagnozy zjawiska przemocy w rodzinie (s.174), z których dowiadujemy się, że odsetek osób stosujących przemoc zmniejszył się o ponad 10% w roku 2014 w stosunku do roku 2007. Niewątpliwie taki spadek powinien cieszyć, ale niestety inne wyniki nie są już tak optymistyczne. Liczba dzieci odebranych rodzicom (s.93) systematycznie rośnie i o ile w roku 2011 było to 474 dzieci, to już w 2014 było to 1359 dzieci. Ponadto NSZZ „Solidarność” zwraca uwagę, że przeprowadzone badania zostały przeprowadzone różnymi metodami, co nie daje w pełni wiarygodnych wyników, a co gorsze, może prowadzić do błędnych wniosków.

Do sprawozdania z badań dołączono również sprawozdanie statystyczne z realizacji *Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020 za okres od 1 stycznia 2014 do 31 grudnia 2014r.*, w którym znalazły się dane dotyczące współpracy między resortami w ramach *Programu* oraz informacje dotyczące działań prowadzonych bezpośrednio na rzecz ofiar przemocy lub ich sprawców. W obu wypadkach nie dokonano porównania danych statystycznych do lat ubiegłych. Taki sposób prezentacji uniemożliwia ocenę objętych statystyką działań.

Gdańsk, 18 sierpnia 2015 r.

Prezydium KK
NSZZ „Solidarność”

SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność”
Ewa Zydorek
Ewa Zydorek